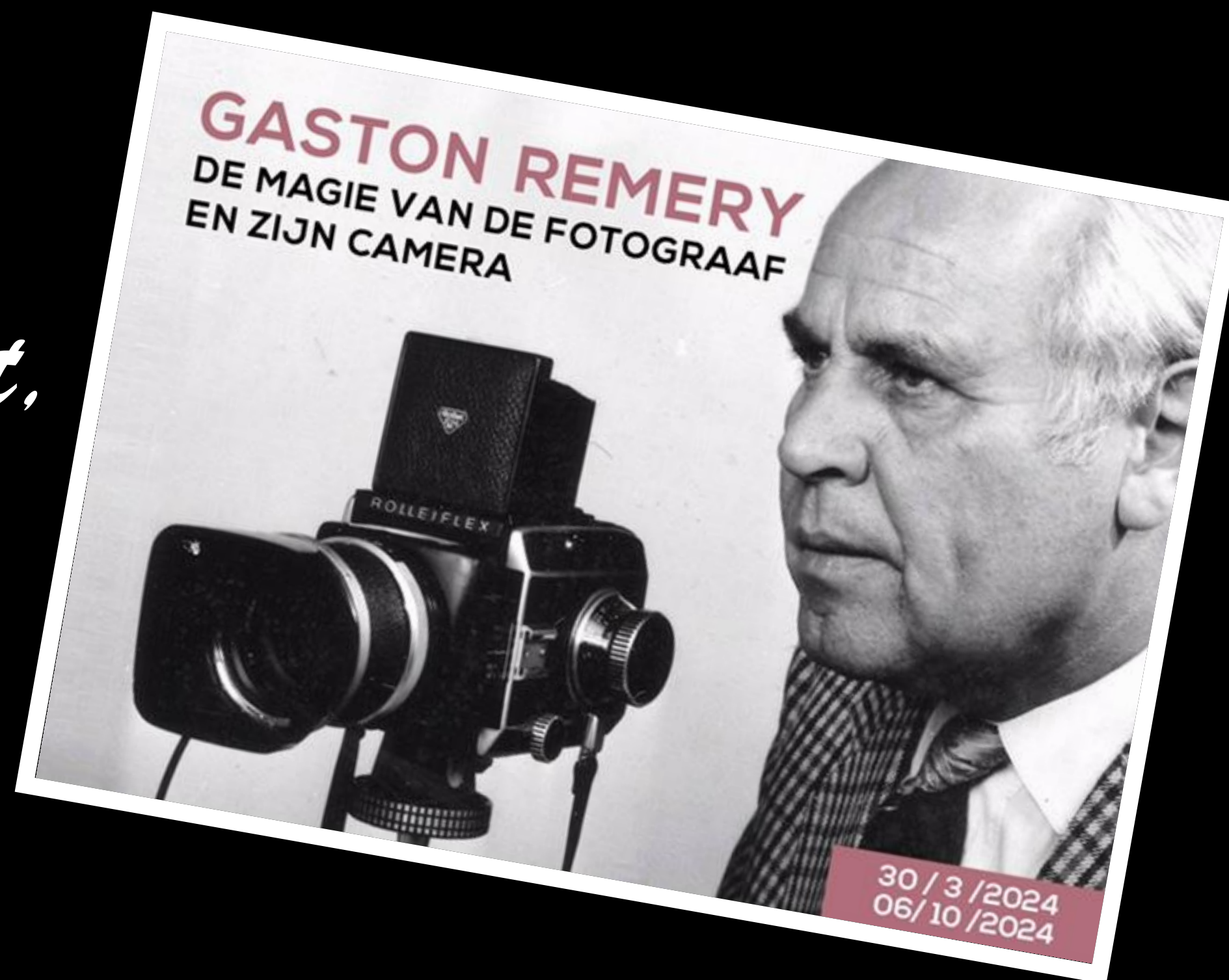

*“Wat Antoon Coolen schrijft,
kan ik fotograferen”*

**Bladeren door het fotoboek van Gaston Remery
met dochter Monique**

**Gaston Remery – de magie van de
fotograaf en zijn camera**

Ter ere van het honderdste geboortjaar
van Gaston Remery presenteert het
Kempenmuseum in Eersel de bijzondere
werken van deze Eerselse fotograaf.

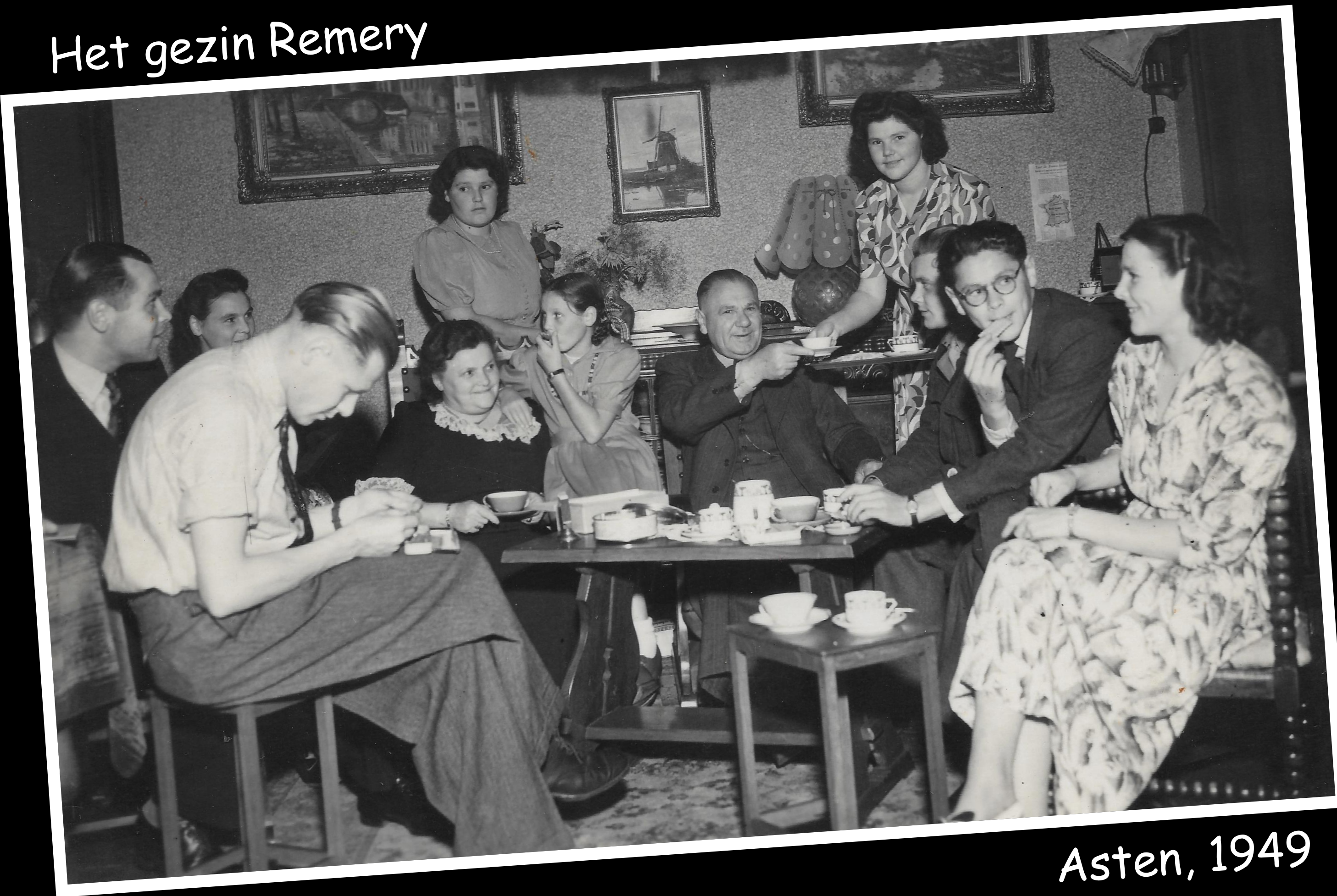
Bij de opening van de expositie heeft
Monique Remery dit ‘digitale fotoboek’ over
het leven en werk van haar vader laten zien.

Om ook u een inkijkje te geven in het leven
van Remery hebben we haar presentatie
omgezet naar een online versie. U kunt
hierin het levensverhaal lezen en de foto’s
bewonderen.

*De tentoonstelling is van 30 maart t/m 6
oktober 2024 te zien in het Kempenmuseum
te Eersel.*

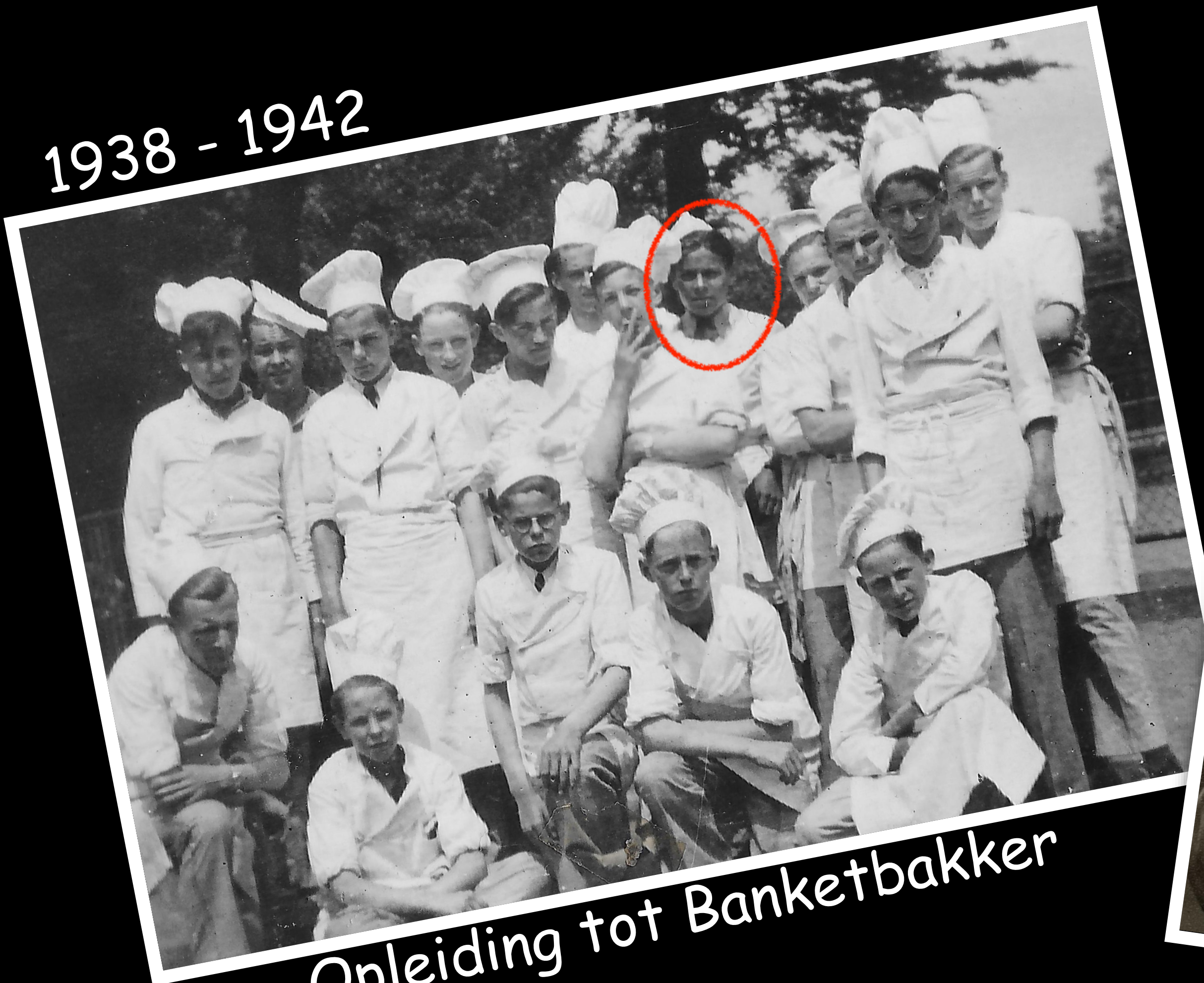
Het gezin Remery

Asten, 1949

Op 23 oktober 1924 werd Remery geboren in Asten en groeide op als vierde in een gezin van tien kinderen. Zijn vader – Gérard Remery – was schoolhoofd in Asten en hij zette zich daarnaast in voor de ontwikkeling van de landbouwsector in Brabant, onder andere door avondlessen aan boeren op de landbouwschool en voorzitterschap van verschillende landbouworganisaties.

1938 - 1942

Opleiding tot Banketbakker

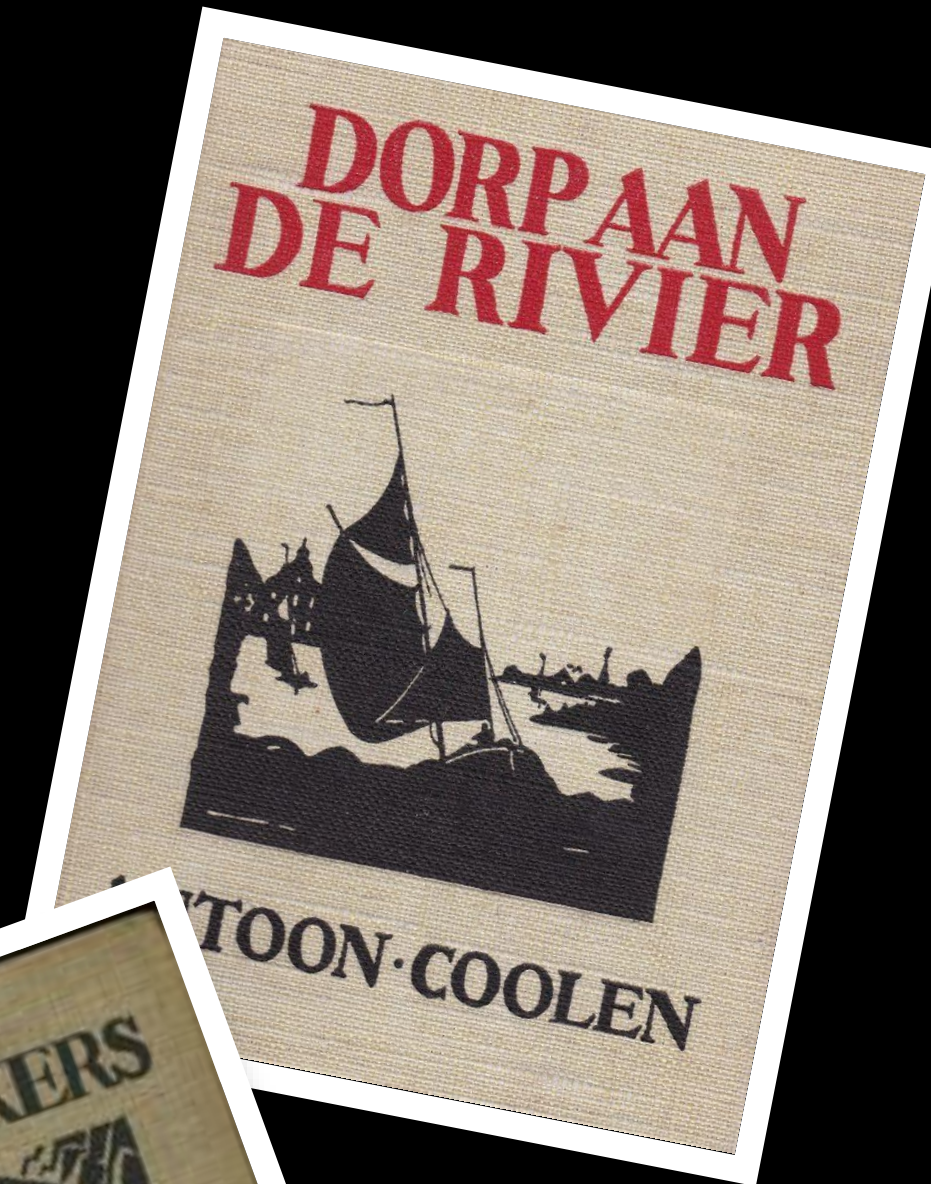
Als we een pagina omslaan zien we dat Remery aanvankelijk had gekozen voor het beroep van banketbakker, waarvoor hij van 1938 tot 1942 de opleiding heeft gevolgd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog heeft hij als banketbakker gewerkt bij Kluitmans.

Aan het eind van de oorlog heeft Gaston tuberculose (TBC) opgelopen en hij heeft daardoor vaak en lang op bed gelegen. Dat gaf hem de tijd om veel te lezen. Het waren met name de boeken van Antoon Coolen die bij hem een gevoelige snaar raakten. De manier waarop Coolen het Brabantse leven beschreef, maakte indruk op hem.

De Antoon Coolen Collectie

zijn grote hobby

In zijn latere leven heeft Remery een grote collectie aangelegd van alles wat met Antoon Coolen te maken had. Niet alleen boeken, maar ook gebruiksvoorwerpen.

Ook heeft hij meegewerkt aan een bundel die in 1997 is uitgekomen bij gelegenheid van Coolens 100ste geboortedag. Uiteindelijk is zijn hele Coolen-collectie overgegaan naar 'Stichting Waalre's erfgoed' waar het nu voor iedereen beschikbaar is.

1952 - 1953

Dekkerswald

Omdat de TBC telkens terugkeerde, werd Gaston in 1952 als een van de eersten in Nederland geopereerd aan de schade die de TBC aan zijn longen had aangericht. Nadat het aangedane deel van zijn long was verwijderd, heeft hij een jaar lang gerevalideerd in Dekkerswald bij Nijmegen. Hij is daarvan volledig hersteld en helemaal genezen.

Toch zou achteraf juist die TBC bepalend zijn voor zijn verdere carrière. Zijn verminderde longcapaciteit en de omstandigheden in de bakkerij waren niet goed voor zijn gezondheid. Dit dwong hem uiteindelijk om na de revalidatie te kiezen voor een andere carrière, wat hem terugbracht bij de sluimerende liefde voor de fotografie.

1955

Sjeff Simons

Werkkamer Asten

Als we doorbladeren zien we dat zijn liefde voor de fotografie is ontstaan in zijn jeugd in Asten.

Dat kwam door zijn buurman, fotograaf Sjeff Simons. De twaalfjarige Gaston genoot ervan als hij achterop de Zundap mee mocht. Hij mocht assisteren bij het opzetten van de grote houten inklapbare camera met een zware driepoot.

Negatieven waren in die tijd nog glasplaten. De fotograaf verstopte zijn hoofd onder een zwarte doek om de foto te maken. Maar het was toch vooral de geweldige sensatie van het witte vel papier dat in een bak met vloeistof tot leven kwam en een enkel moment in de tijd vastlegt ... voor eeuwig.

Voor de start van deze nieuwe carrière kon hij terugkomen bij zijn oude buurman Sjeff Simons. Aanvankelijk als assistent, en later – in 1955 - als zelfstandig fotograaf in Asten.

1955

Corry Bekx

Streekverbetering

In zijn vrije tijd ging Remery vaak op pad om het plattelandsleven, en de wisseling van de seizoenen in het Brabantse landschap vast te leggen. Een groot deel van zijn beeldmateriaal is gemaakt in die periode.

Een zekere Corry Bekx werkte als lerares op de huishoudschool in Asten en had van de Noord-Brabantse Christelijke Boerenbond de opdracht gekregen om het plattelandsleven te inventariseren en in beeld te brengen voor streekverbetering. Ze had daarvoor een fotograaf nodig en had de naam Remery doorgekregen. Ze gingen samen op pad om geschikte locaties te fotograferen.

Op een donkere novemberavond in 1955, bij een van de nabijgelegen heidevennen, sprong de vonk over tijdens het eten van een appeltje dat ze daarvoor van een boer hadden gekregen.

1957

De eerste zaak

Gaston haalde in oktober 1956 de benodigde vakdiploma's. Omdat er in Asten al twee fotografen actief waren, maar nog geen in de Kempen, vestigde hij zich als eerste fotograaf in Eersel.

Zijn eerste fotozaak begon hij op 9 april 1957 op de markt, in het pand van Jan en Hanneke Borgmans, rechts naast het voormalige gemeentehuis. Het was een gehuurde ruimte van ongeveer vijf bij vijf meter. Daarin paste precies de winkel, een atelier, een werkkamer en een donkere kamer.

Vanaf dinsdag 9 april a.s. laat U
natuurlijk Uw foto's verzorgen
door atelier

Gaston Remery

Op die dag namelijk opent de Edel-
achtbare heer burgemeester Stevens,
des namiddags om 3 uur op wel
zeer originele fotografische wijze
onze zaak **MARKT 28a, EERSEL**

Wij verzorgen in atelier en aan huis:

- * bruidsfoto's en reportages,
- * groepsfoto's en kinderfoto's,
- * aktiefoto's en pasfoto's,
- * technische opnamen.

Wij belasten ons tevens met het ontwikkelen en afdruk-
ken van rollfilms, met het vergroten en inlijsten van
foto's, diploma's e.d.

IN ONZE WINKEL vindt U alle artikelen op foto-
grafisch gebied, zoals fototoestellen
in elke prijsklasse, rollfilms, lijsten,
foto-albums en -boeken enz.

* Wij nodigen U uit tot een bezoek aan onze zaak. Als
openingsattractie hebben wij in een speciale etalage een
10-tal foto's van onze mooie dorpen geëtaleerd. Het is aan
U om deze dorpsgezichten thuis te brengen. Een goede
oplossing van deze foto-prijsvraag wordt beloond met een
van de fraaie prijzen uit onze winkel, w.o. een fototoestel
een fotoalbum, een portretopname, enz.

TOT ZIENS BIJ

Gaston Remery

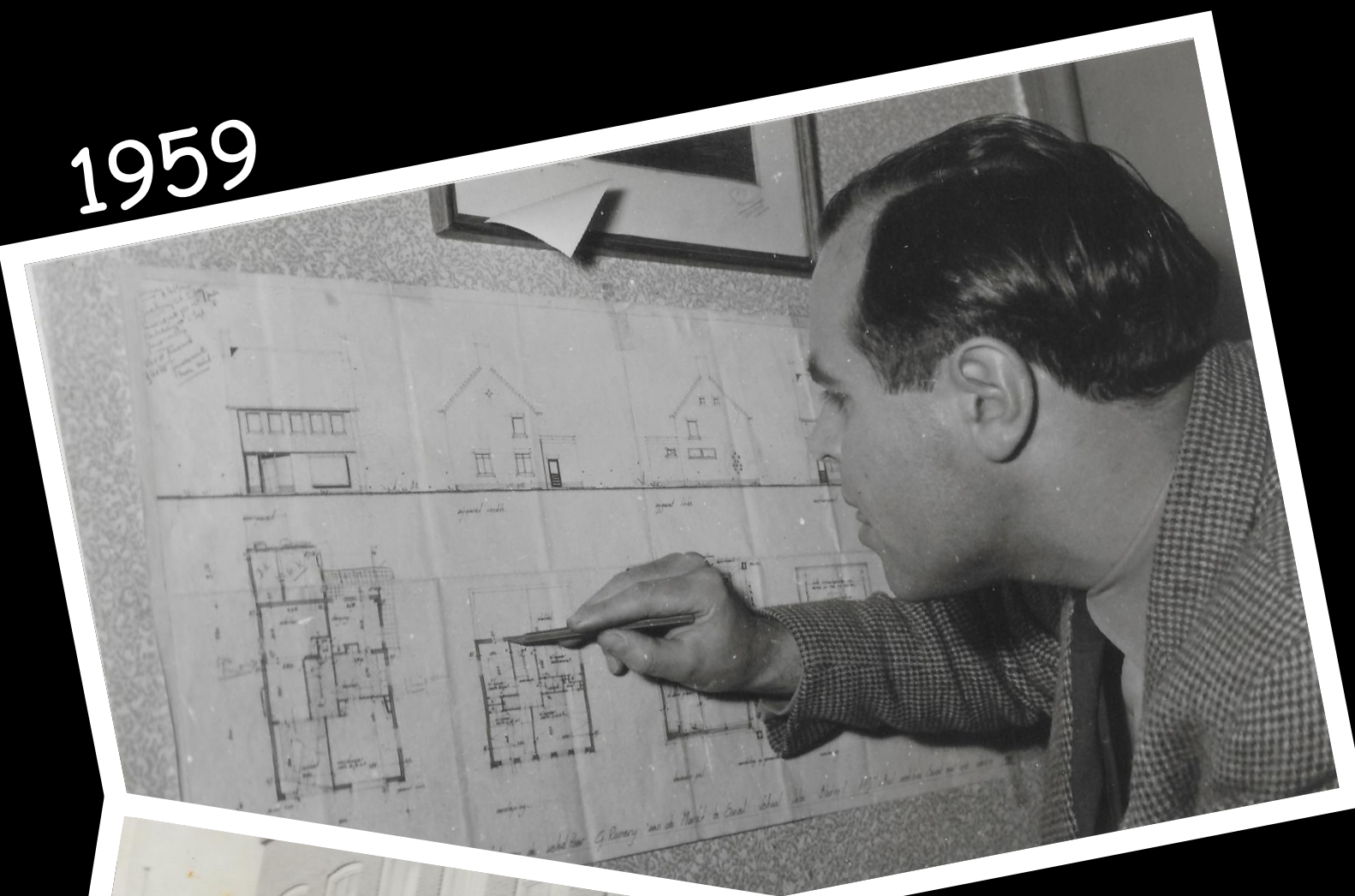
Burgemeester Stevens

Pastoor Aelen

De fotozaak werd door burgemeester Stevens geopend, en - zoals het toen ging - ingezegend door Pastoor Aelen. Remery kocht toen zijn eerste professionele fototoestel, de Rolleiflex waarmee hij later nog vaak op de foto zou staan. Vervoer ging met de fiets en wat later met een brommer.

1959

De nieuwe zaak

Hij voelde zich als echte dorpsman heel snel thuis in Eersel en de zaak liep goed. Er was behoefte aan uitbreiding en op 20 november 1959 werd het gloednieuwe zakenpand geopend aan de Dijk. In dit pand werd tevens de kunsthandel van Corry Bekx ondergebracht.

Omdat de fotozaak erg succesvol was moest er al snel weer worden uitgebreid, en omdat Corry bijna voltijds meewerkte in de fotozaak, besloten ze te stoppen met de kunsthandel.

Als Gaston op pad was voor fotoreportages, was Corry in de winkel te vinden, of hield zich bezig met de inkoop, administratie of het maken van pasfoto's.

Zaterdag 10 april 1982

Van **A**alst tot **Z**eelst

Fotograaf Gaston Remery:

„Op de fiets de Kempen door voor de krant”

(Door onze correspondenten
Els Huyskens)

Een archiefkast barstensvol negatieven, alles gesorteerd in groepen op taken en jaar, en een groot aantal fotoboeken met afdrucken van de voornaamste gebeurtenissen specifieke zaken van de Kempen getuigen ervan dat Gaston Remery uit Eersel 25 jaar lang in deze regio gefotografeerd heeft.

„Ik vind het vastleggen van een situatie op een bepaald moment erg belangrijk, en als ik iets zie wat ik de moeite waard vind dan fotografeer ik. Naast mijn vak is de fotografie mijn grote hobby”, vertelt hij.

Gaston Remery kwam 25 jaar geleden uit Asten naar Eersel. Op 1 april werd toen het gemeentehuis in gebruik genomen en op 9 april opende Remery zijn fotozaak in een oud pandje naast dat gemeentehuis. Tegelijkertijd begon hij met de bouw van een nieuwe fotozaak aan de Dijk, waar hij nu nog gevestigd is en het 25-jarig bestaan van de zaak viert.

De eerste tien jaren was hij ook fotograaf voor het Eindhovens Dagblad en Oost-Brabant. „Eerst moest ik nog alles op de fiets doen en later op de bromfiets. Maar toch kwam ik in alle delen van de Kempen. Het was altijd haastwerk bij die krant. Je werd opgebeld, vlug op de fiets er naar toe, of dat nu Eersel, Duizel of Lage Mierde was en dan naar huis een afdruk maken. De foto gaf ik mee met de BBA-bus en die werd in Eindhoven door iemand van de krant vervoer bij de bus opgehaald. In die tijd moest ik gewoon voor de krant overal naar toe. Maar nu fotografeer ik nog wel in de Kempen,

Eersel
FOTORIT – De vrouwenbeweging van het NKV in Eersel houdt op tweede paasdag een fotozoekrit voor auto's en motoren. De 30 kilo-

maar vooral uit liefhebberij of in opdracht van een gemeente of instelling”.

Een expositie van zijn werk heeft hij eigenlijk nog nooit gehouden. Wel heeft hij op verzoek foto-exposities samengesteld, bijvoorbeeld rond het 600-jarig bestaan van de kerk in Eersel, gedeeltelijk met eigen materiaal en met reproducties en foto's van de bevolking.

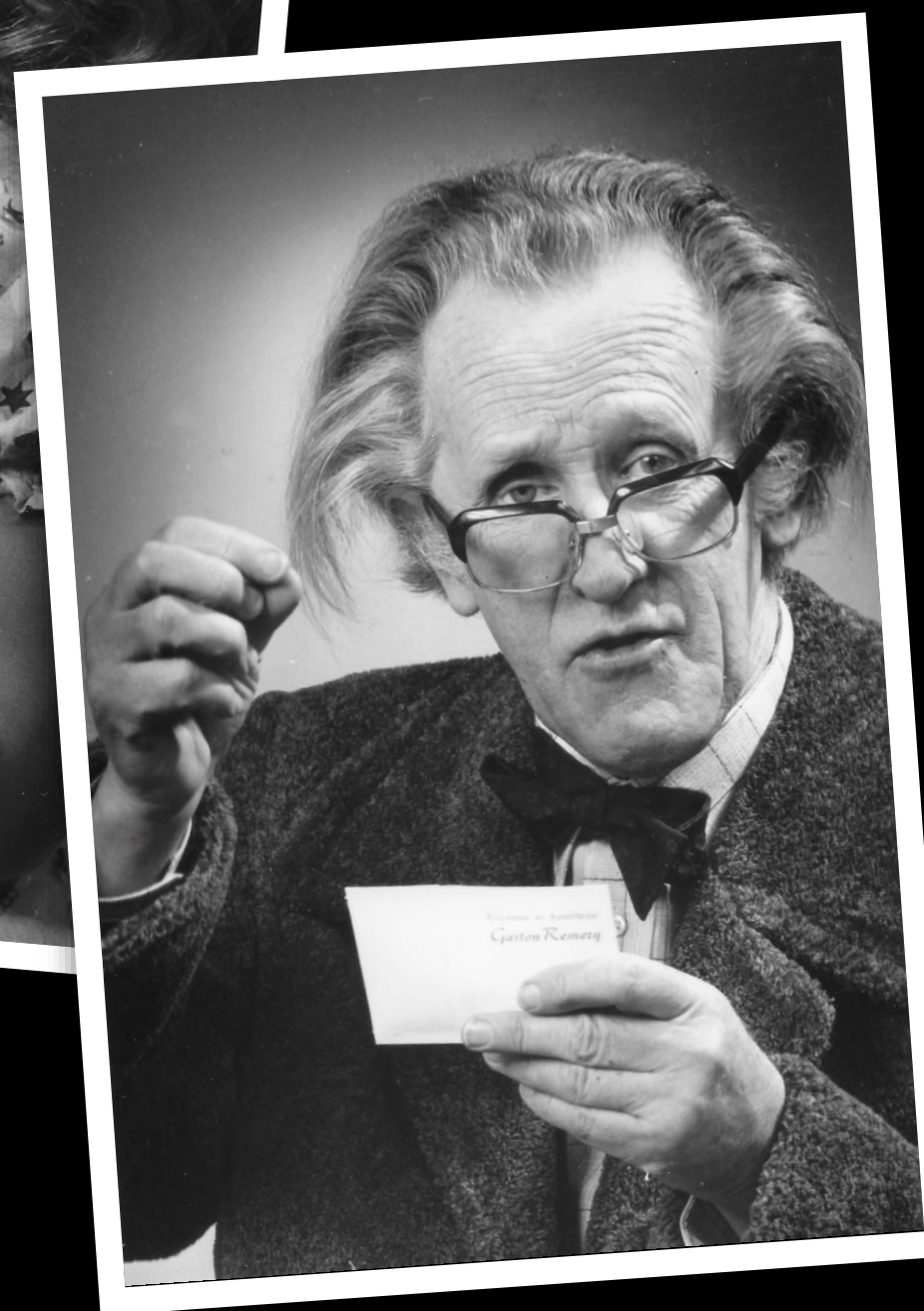
Het 25-jarig bestaan van de zaak wil hij op een andere manier vieren, gewoon met een feest en een receptie. Hij heeft daarom in de zaak een aantal speciale feestelijke acties georganiseerd. Zo is er o.a. een prijsvraag, hoeveel pasfoto's hij de afgelopen 25 jaar heeft gemaakt, en er is een uitnodiging voor alle bejaarden om gratis een kleurenportret te laten maken in zijn atelier aan de Dijk.

GASTON REMERY
...haastwerk...

In zijn 40 jaar als fotograaf maakte Remery foto's van allerlei gebeurtenissen, evenementen en feesten in Eersel. Voorbeelden zijn de Contente Mens dag, de Postel rally, de Eerselse kermis, carnavalsoptochten, priesterwijdingen, sacramentsdagen, enz.

De eerste tien jaar was hij daarnaast ook fotograaf voor het Eindhovens dagblad en Oost-Brabant. Na een opdracht van de krant, snelde hij zich op de fiets om foto's van de gevraagde gebeurtenis te maken. Om vervolgens snel de foto's af te drukken want er was een deadline te halen.

De foto's gaf hij dan mee aan de BBA-buschauffeur die de foto's afleverde in Eindhoven. Iemand van de krant stond dan klaar bij het station om de foto's in ontvangst te nemen. Zo kwam Gaston in alle delen van de Kempen.

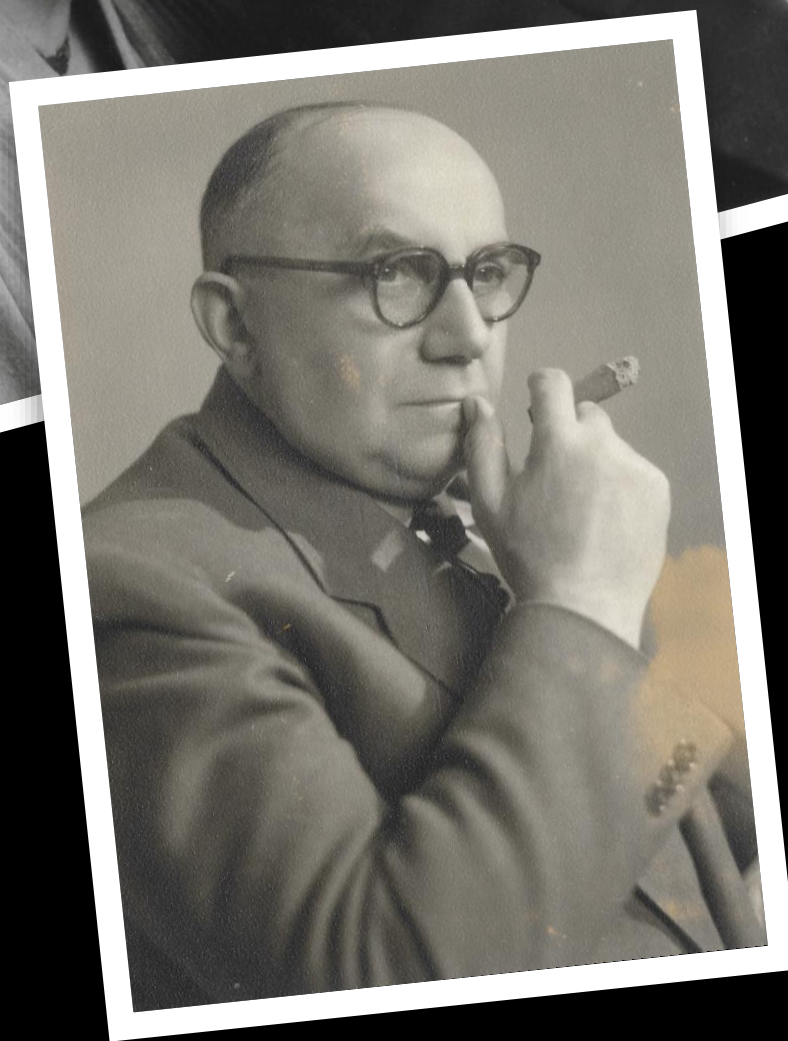
Dat bijna iedereen in Eersel in die tijd “de Fotograaf” met z’n zwarte baret kende, komt waarschijnlijk vooral door de duizenden pasfoto’s, bruidsrapportages, communicanten-foto’s en kinderportretten.

Remery genoot van de wisselwerking met de klant. Hij gebruikte bijvoorbeeld een knuffel-hertje om het ijs te breken en een lach te toveren op de gezichtjes van de kinderen.

Het contact leggen, het gesprek aan gaan, een praatje maken, de ander op zijn of haar gemak stellen, een grapje maken. Dat kon hij als geen ander. Soms resulteerde dat ook in vertrouwelijke gesprekken met oprechte aandacht. Of het nu een kind was, een dame op leeftijd, een boer of een van de notabelen van Eersel. Het maakte hem niets uit.

Dit maakte bijvoorbeeld dat mensen die voor een formele pasfoto kwamen vaak nog even werden gevraagd daarna toch weer plaats te nemen met hoed of pet op, wat resulteerde in mooie foto’s en beeldmateriaal die hij zelf later “De koppen van de Kempen” zou noemen. De persoon in kwestie kreeg die foto dan natuurlijk gratis.

Vader en Moeder

Sjef Simons

Martien Coppens

Antoon Coolen

Corry Bekx

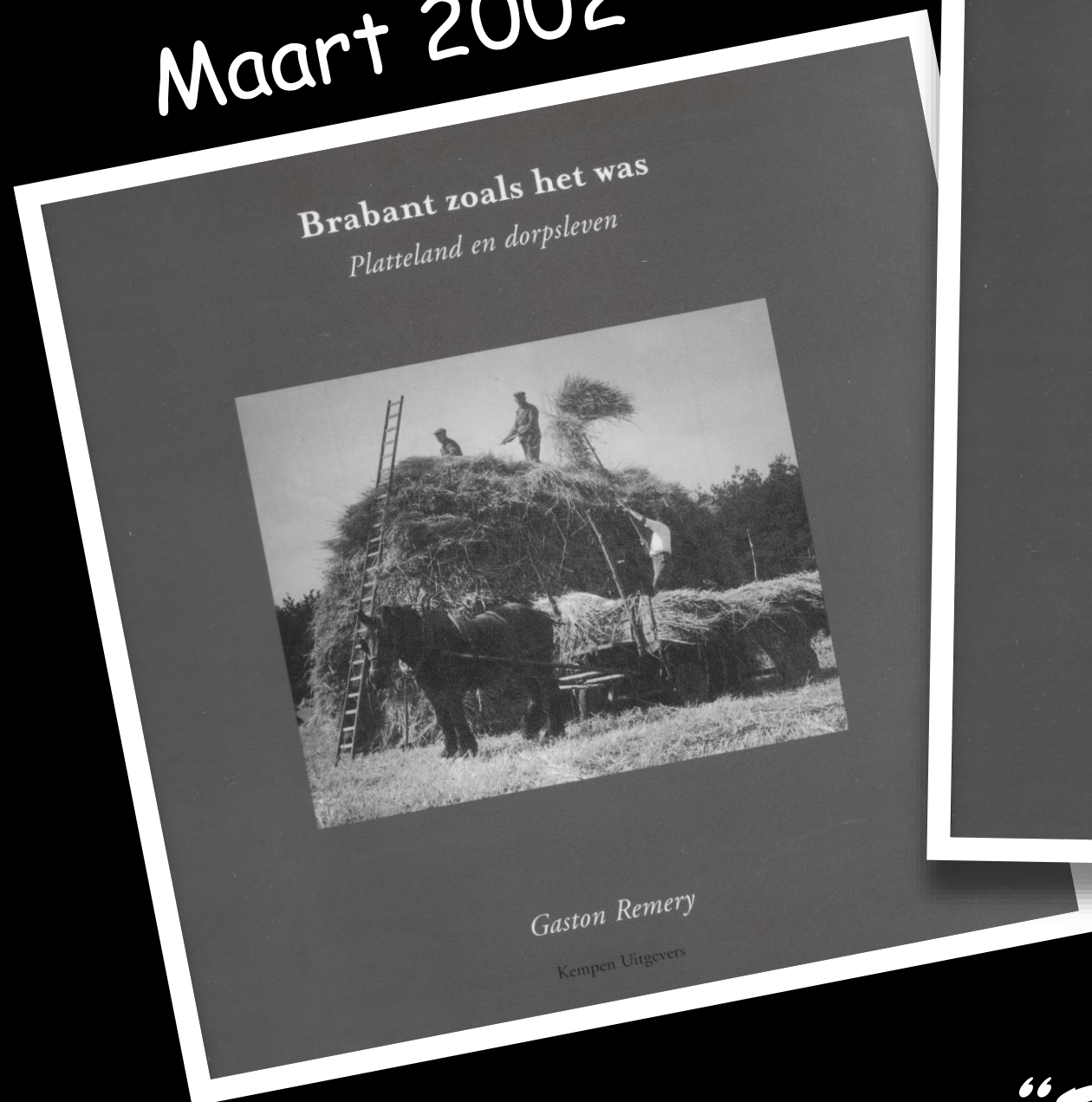
De inspiratiebron om zich met de fotografie te richten op het Brabantse leven en landschap is ongetwijfeld de combinatie van levenservaringen:

- Zijn vader die zich nadrukkelijk bezighield met de ontwikkeling van de landbouw in Brabant en hem vaak meenam bij zijn lange wandelingen in de natuur en het platteland;
- De buurman Sjef Simons waar hij achter op de Zundap meereed naar fotosessies;
- Antoon Coolen die het Brabantse leven zo mooi wist te beschrijven en Martien Coppens die eveneens als fotograaf het Brabantse leven in beeld bracht;
- En natuurlijk Corry Bekx, zijn latere echtgenote, die hem meenam om voor de NCB het boerenleven in beeld te brengen.

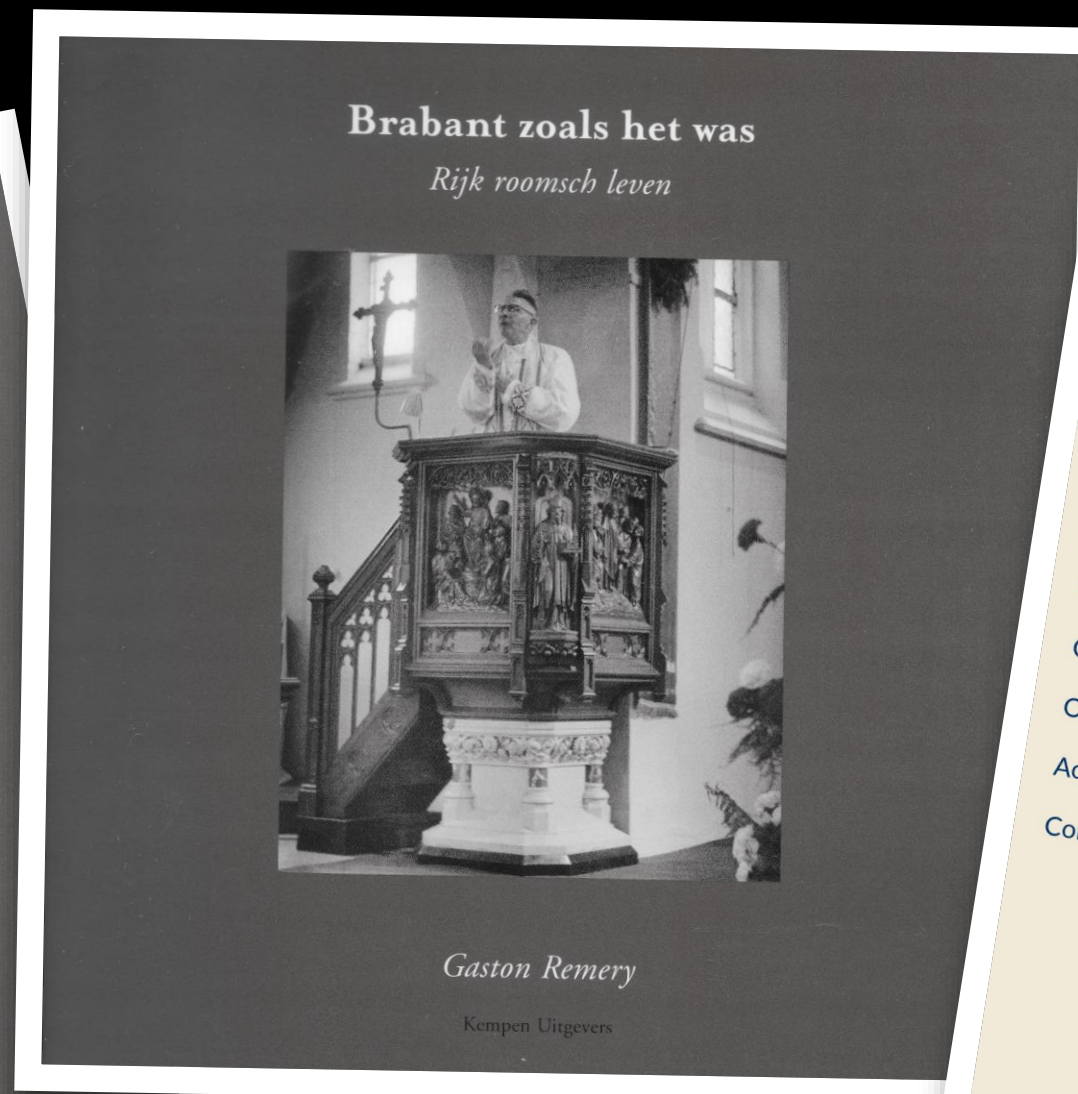
Hun liefde voor het landschap, het geloof en het gevoel voor vreugde en verdriet hebben indruk op hem gemaakt.

“Wat Antoon Coolen schrijft kan ik fotograferen” was wat hem dreef in de landschapsfotografie.

Maart 2002

Oktober 2002

November 2022

Het Brabantse land, de boerderijen, het werk op het land, met Belgische knollen die voor de ploeg gespannen waren, maar ook de mens en zijn geloof.

Tijdens zijn leven heeft Remery zijn werk niet alleen tijdens de vele fototentoonstellingen kunnen laten zien, maar ook in de twee boeken die zijn uitgegeven: Brabant zoals het was- “Rijk Roomsche leven” en “Platteland en dorpsleven”.

Zijn hele collectie is behouden gebleven en overgedragen aan de Universiteit van Tilburg. Daar was hij trots op.

“Wat Antoon Coolen schrijft,
kan ik fotograferen”

Gaston Remery

Remery werd ervaren als een lieve, warme, zeer contente en positief ingestelde vader. Ondanks de moeilijke periodes in zijn leven zag hij toch ook altijd weer de lichtpuntjes en wist daar de focus op te leggen. Hij was een vrolijke, humoristische persoon met altijd een grap en een grol.

Ook de dochters van Remery hadden goede herinneringen aan de magie van de fotografie die ze hebben ervaren tijdens de bijzondere momenten met hun vader in de donkere kamer.

Ze mochten hun handjes op het witte papier leggen, en wanneer het papier belicht werd, en het door de verschillende bakken met vloeistof werd gehaald, verschenen hun handjes heel langzaam als uit het niets. Dat was toch elke keer weer bijzonder.

Toen Gaston en Corry in 1989 stopten met de zaak, bleef Remery fotograferen. Hoewel hij nooit helemaal heeft begrepen hoe het werkte, heeft hij nog een aantal jaren een digitale camera gehad.

Het bleef voor hem onbegrijpelijk dat er zoveel foto's op "het filmrolletje" pasten. Nadat hij 24 foto's had gemaakt, belde hij op met de vraag of het rolletje gewisseld kon worden omdat het vol was. Bij aankomst bleek dan dat het geheugenkaartje natuurlijk bij lange na niet vol was, maar dat werd dan toch maar voor de vorm vervangen.

Nederlandse Filmacademie
Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten

Gastons passie voor het fotograferen is altijd gebleven.

En hoe content was hij dat hij zijn hele leven van zijn passie en liefde ook zijn werk kon maken.

Zelf heeft hij helaas niet meer mogen meemaken dat de magie van het beeld voortleeft in de familie.

Misschien is het toch iets dat in DNA is opgeslagen zoals een digitale foto op een geheugenschijfje. Remery's kleinzoon, Lin Hou, is vorig jaar afgestudeerd aan de Nederlandse Filmacademie en is in de voetsporen van zijn grootvader getreden door het spel van licht op de gevoelige plaat voort te zetten, maar dan met de meest moderne middelen van nu.

*“Aan de mooie dingen moet je
niet voorbij gaan. Het
positieve moet je uitvergroten”*

Gaston Remery

Dan zijn we op de laatste pagina van het fotoboek aangekomen.

Remery zei vaak:

“Aan de mooie dingen moet je niet zomaar voorbijgaan” en “het positieve moet je uitvergroten”.

Met zijn camera deed hij dat letterlijk en figuurlijk.

*Met dank aan de inzet van de familie
Remery en de vrijwilligers van het
Kempenmuseum te Eersel*